

ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು

ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು (ವೃತ್ತಿ ಅಭ್ಯಾಸ)ದಲ್ಲಿ ನೈಢಾನಿಕ ಸಂದರ್ಶನ

ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಪಿ. ಗಿನ್ಬರ್ಟ್

ಟೀಚರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಕೊಲಂಬಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮುದ್ರಣಾಲಯ

ನೈಢಾನಿಕ ಸಂದರ್ಶನ ಅಂದರೆ ಏನು? ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಏಕೆ?

ಈಗ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದಲೇ, ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನೈಢಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿದ್ದರೂ ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸೋಲಿನ ಅಂಕಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಸೋಲಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮನೋವೈದ್ಯರು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿಸಲು ಮುಂದಾದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರ ತಾರ್ಕಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿ ಉತ್ತರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವರ ತಪ್ಪಾದ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಪಿಯಾಜೆ, "ಆತ್ಮಕಥೆ"

ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನಗಳು ಅನೇಕ ಸಲ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗತಿಶೀಲತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಬೌದ್ಧಿಕ (cognitive) ಪರಂಪರೆಯು ಮಗುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು (mental constructions) ತಿಳಿಯುವುದರ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನಮಗೆ ಒಳದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು (insight) ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಬಲವಾದ ತಂತ್ರಗಳ ವರ್ಗವಾದ ನೈಢಾನಿಕ ಸಂದರ್ಶನ - ನಮಗೆ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನೆರವಾಗಬಹುದು.

ನೈಢಾನಿಕ ಸಂದರ್ಶನದ ನಮ್ಯತೆ (flexibility) ಮತ್ತು ಗೌರವದ ನೈತಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ (ethic of respect) ಸಂದರ್ಶನದ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ವಿವರಗಳ ಜೊತೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನಾನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ ಜೊತೆಗೆ, ಅವುಗಳ ನಂತರ ನಾನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಬೌದ್ಧಿಕ (cognitive) ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳಾದ ಫ್ರಾಯ್ಡ್, ಪಿಯಾಜೆ ಮತ್ತು ವೈಗೋಟ್ಸ್ಕಿ ಇವರ ಮೂಲಪರಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು (ideas) ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ - ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮತ್ತು ಮನದಟ್ಟಾಗಿಸುವ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವು ನೈಢಾನಿಕ ಸಂದರ್ಶನಗಳು

ಸಂದರ್ಶನಗಳು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಏನನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರೊಡನು ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ - ಅಂದರೆ, ಕಾನೂನು, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ, ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂದರ್ಶನಗಳು ವಿಕಸಿಸಿವೆ. ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಸಂದರ್ಶನಗಳು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಶನಗಳಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಪಿಯಾಜಿಯ ವಿಷಯವಾದ ಅಂಕಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ. ನಂತರ, ಸಂದರ್ಶನವು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬುದ್ಧಿಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂದರ್ಶನದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಿಮ್ಮಿಯ ಅಂಕಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

4 ವರ್ಷದ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಮುಂದೆ ನೇರವಾದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ನಾನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಸಂದರ್ಶಕ: ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸು. ನಾನು ಈ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನೀಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗೊಂಬೆಗಳಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ - ಎಷ್ಟು ಗೊಂಬೆಗಳಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಟೋಪಿಗಳು. (ಜಿಮ್ಮಿ ಕೂಡಲೇ ಒಂದೊಂದು ಟೋಪಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಗೊಂಬೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದನು.

ಸ: ಅವೀಗ ಒಂದೇ ಅಂಕಿಯದಾಗಿ ಇವೆಯೇ?

ಜಿ: ಹೌದು.

ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾರ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾದುದಾಗಿತ್ತು, ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಚನೆರಹಿತ ಪರಿಶೋಧನೆ (unstructured exploration) ಸಂದರ್ಶನದ ಗುರಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲು ಸಂಶೋಧಕ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಇಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ, " ಅವೀಗ ಒಂದೇ (ಸಮನಾದ) ಅಂಕಿಯದಾಗಿ ಇವೆಯೇ?" ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಹುದು.

ಎರಡನೆಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ, ಮಗುವು ಮಾಡುವ ಈ ಕಾರ್ಯವು "ಮೂರ್ತರೂಪದ" ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅಂದರೆ, ಈ ವಸ್ತುಗಳು ನಿಜವಾದ ಗೊಂಬೆ ಮತ್ತು ಟೋಪಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಬೇರೆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ವಸ್ತುಗಳು, ಒಂದು ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿನ ಪದಗಳು ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪಞ್ಚಲ್ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಸಂದರ್ಶನದ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದು ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು. ಜಿಮ್ಮಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ನಾನು ಟೋಪಿಗಳ ಸಾಲನ್ನು ಗೊಂಬೆಗಳ ಸಾಲಿಗಿಂತ ಉದ್ದ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅದರ ಅಂಕೆ ಬದಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಗುಂಪು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ನೋಡಲು ಪ್ರಸಕ್ತವಲ್ಲದ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಅವೆರಡೂ ಗುಂಪು(ಸಾಲು)ಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಗುವು ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ತವಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು. ಇದು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಗುಣಲಕ್ಷಣ.

ಸ: ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗೊಂಬೆಗಳಿವೆಯೋ ಆಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಟೋಪಿಗಳಿವೆಯೋ ಅಥವಾ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿದೆಯೋ (ಒಂದೇ ಅಂಕಿಯಾಗಿವೆಯೋ)?

ಜಿ: ಟೋಪಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಸ: ಹೆಚ್ಚು ಟೋಪಿಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಜಿ: ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು (ಹೆಚ್ಚಾಗಿ) ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂತಿವೆ.

ಸ: ಅವನ್ನು ನೀನು ಎಣಿಸಬಲ್ಲೆಯೆ?

ರಿಯಿ: ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು.

ಸ: ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಾಲ್ಕು ಇವೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟಿವೆ?

ರಿಯಿ: ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು, ಐದು.

ಸ: ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೆಚ್ಚು ಇವೆ?

ಜಿ: ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ.

ಸ: ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ? ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಾಲ್ಕು ಇವೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಐದು ಇವೆ.

ಎಣಿಸುವುದು ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವನ ತೀರ್ಪು/ನಿರ್ಧಾರ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುಗಳು ದೊಡ್ಡವಾಗಿವೆ.

ಸಂದರ್ಶನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಂದರ್ಶಕನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದೇ, ಒಂದೇ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಕಡೆಯ ಹೇಳಿಕೆ ("ಆದರೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಇವೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಐದು ಇವೆ") ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಗುವಿನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದು ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಕ್ಟಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಸಂದರ್ಶನಾ-ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದುದು. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ವಿಕಸಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ.

ಸಂದರ್ಶನದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,

- ಮೊದಲು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಸುವುದು
- ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು
- "ನೀನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ" ಅಥವಾ "ಯಾಕೆ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು
- ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು (ಅರ್ಥ-ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದು)
- ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಕ್ಟಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು.
- ಸುಧಾರಿಸಲು (ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು) ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು
- ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸಂದರ್ಶನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿಕಾಸಿಸುವುದು

ಸಂದರ್ಶನ ಪಿಯಾಜಿಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆಯೇ ಸೀಮಿತವಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವತೆ

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿನ ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವತೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿ ಚಿಕ್ಕಿತ್ತಕ್ಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ, ಸಮಾನವಾಗಿ, ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ನಿಜವಾದವೋ ಅಥವಾ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದವೋ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳ ನಿರ್ಧಾರಣಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಈ

ವಿಷಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರವು ಜೀವಂತವೋ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಏನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೋ ಅದರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೋ? ಟಿವಿ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಮಿಸ್ಟರ್ ರೋಜರ್ಸ್ ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋ ಅಥವಾ ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೋ? ಮತ್ತು ಮಗುವು ತಾನು ನೋಡುವ ಚಿತ್ರವು ನಿಜವಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಮಿಸ್ಟರ್ ರೋಜರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮಿಸ್ಟರ್ ರೋಜರ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ನಟನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾತ್ರವೋ? ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜಟಿಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಸರಿ. ಟಿವಿಯಲ್ಲಿನ ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಲವು ಪದರಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಛಾಯಾಚಿತ್ರವು ಪಾತ್ರಗಳಂತೆ ನಟಿಸುವ (ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿಜವಲ್ಲದ) ನಟನ (ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿಜವಾದ) ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಇಂಥಹ ಜಟಿಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸುವುದು ಒಂದು ಮಾರ್ಗ. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದ ಆನ್ ಕಪ್ಲಾನ್ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಶನದ ಒಂದು ತುಣುಕು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಮಗು "ಮ" ವಯಸ್ಸು ಆರು. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾದ 'ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಇನ್ ಚಾರ್ಜ್'ನ (Charles in Charge) ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಕಾರ್ಟೂನ್ ಅಲ್ಲ.

ಸ: ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹುಡುಗ ನಿಜವಾದ ಹುಡುಗನೇ?

ಮ: ಹೌದು

ಸ: ಹೌದೆ? ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಮ: ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಇದು ಕಾರ್ಟೂನ್ ಅಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇವನು ನಿಜವಾದ ಹುಡುಗ.

ಸ: ನೀನು ನಿನ್ನ ಈ ಟಿವಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾದರೆ ನೀನು ಅವನನ್ನು ಅಥವಾ ಅವನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿನ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದೇ?

ಮ: ಇಲ್ಲ.

ಸ: ಅದು ಯಾಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ?

ಮ: ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಟಿವಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ, ಟಿವಿ ಮುರಿಯುತ್ತದೆ.

ಸ: ಓ ಹಾಗಾ? ಹಾಗಾದರೆ ಡಗ್ಲಾಸ್ ಟಿವಿಯೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋದ?

ಮ: ಅವನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿದರು. ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರಾ ತಂದು ಅವನ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಆ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ಟೇಪ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಅದೇ ಈ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಸ: ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ನೀನು ಟಿವಿ ನೋಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಡಗ್ಲಾಸ್ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ....ಇನ್ನೂ ಕುಟುಂಬದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೇ?

ಮ: ಅವರು ಕುಟುಂಬದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಹಾಗೇ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕುಟುಂಬದವರಂತೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂದರ್ಶನಗಳು ಇಂತಹ ಜಟಿಲತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನುರಿತ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿರಿ. ಮೊದಲಿಗೆ "ಮ" ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪತ್ರ "ನಿಜ"ವಾದದ್ದು ಎಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. "ನಿಜ" ಎಂದರೆ ಆ ಪಾತ್ರವು ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಆ ಟಿವಿ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಚಿತ್ರವು ನಿಜವಾದದ್ದು ಎಂದೂ ಆಗಬಹುದು - ಅಂದರೆ ಆ ಚಿತ್ರ ಜೀವಂತವಾದದ್ದು ಎಂದು. "ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?" ಎಂದು ಸಂದರ್ಶಕ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಮ"ನ ಉತ್ತರ ನಮಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. "ನಿಜವಾದದ್ದು" ಎಂದರೆ "ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ" ಎಂದು ಅರ್ಥವೇ ಹೊರತು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಎಂದು: "ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಇದು ಕಾರ್ಟೂನ್ ಅಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇವನು ನಿಜವಾದ ಹುಡುಗ". ಆದರೆ ಆ "ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ" ಟಿವಿಯ ಒಳಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಅಥವಾ ಅದು ಕೇವಲ ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರ ಆಗಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಸಂದರ್ಶಕ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ (ಪ್ರಾಯಶಃ, ಮೊದಲೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದು). "ನೀನು ನಿನ್ನ ಟಿವಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾದರೆ..." ಎಂಬುದು "ಮ"ಗೆ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವುದು ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರವೇ ಹೊರತು "ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ" ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, "ಮ" "ಡಗ್ಲಾಸ್"ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ನಟ ನಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. -"ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರಾ?" = "ಮ"ಗೆ ನಟರು ಮತ್ತು ಅವರು ನಟಿಸುವ ಪಾತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಷಃ ಅವರುಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವನ ಮುಗ್ಧತೆ (ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವರುಗಳು ಪರಿಚಯಸ್ಥರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಸಂದರ್ಶನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಬುದ್ಧಿಪ್ರಮಾನ(IQ test) ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು

WISC-R ದಂತಹ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂಕಗಳ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು (score patterns) ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಮಕ್ಕಳ "ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ" ಕುರಿತಾಗಿ ಹಲವು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಂತದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಹಂತದ ಶಾಬ್ದಿಕ (verbal) ಪೆರ್ಫಾರ್ಮನ್ಸ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ದತ್ತಾಂಶಗಳು (IQ data), ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮತ್ತು ಶಾಬ್ದಿಕ ಅಂಕಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾಪಕ ಅಂಕಗಳೂ (scale scores) - ಎಲ್ಲವೂ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ; ಇವೆಲ್ಲವು ಮಕ್ಕಳ ಆಲೋಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕುರಿತು ಸಮಗ್ರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾರವು. ಈ ಅಂಕಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲಾಸದಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುವುದು (interpret) ಕಷ್ಟಕರ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ (IQ item) ಸರಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ, ಯಾವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು (IQ tests) ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾರವು. ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕನು "ಯಾವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅಥವಾ ಯಾವ ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು/ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು" ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಲೋಚನಾ ಕುರಿತಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಆಳವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ (IQ test problems) ಮಗುವಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ತಳಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಹಾರ

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕಿತ್ಸಕರು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಮಾಣದ ರೋಗಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ (diagnostic interpretation) ಮಾಡುವಾಗ ಬುದ್ಧಿಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಪಡೆದಂತಹ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಂದರ್ಶನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸುವುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ (standardised test) ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು (informal questioning) ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. (12) ವರ್ಷದ ಜೋಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾದ "ಉಷ್ಣಮಾಪಕವೆಂದರೇನು" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವಳಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಮಗುವಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಒಬ್ಬ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸುವಾಗ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪುನರಾರ್ಪಿಸಿ "ಉಷ್ಣಮಾಪಕ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಉಷ್ಣಮಾಪಕ ದೇಹದ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಜೋಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬ್ರಹ್ಮಲಿಪಿಯ (hieroglyphics) ಬಗ್ಗೆ ಜೋಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮರಳಿದ.

ಸ: ನಿನಗೆ hieroglyphicನ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ನಿನಗೆ ಈಜಿಪ್ಟಿನವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?

ಜೋಗೆ: ಓಹ್. ನನಗೆ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದು ಈಜಿಪ್ಟಿನವರ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲವೇ?

ಸ: ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ?

ಜೋಗೆ: ಅವರು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸ: ನೋಡಲು ಅದು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ?

ಜೋಗೆ: ಚಿತ್ರಗಳಂತೆ, ತಮಾಷೆಯ ಪುಟ್ಟ ಚಿತ್ರಗಳಂತೆ.

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂರಚನೆ - ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಜೋಗೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಕ ಉತ್ತರವನ್ನು "ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ". ಅವನು ಕೇವಲ ಜೋಗೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ.

ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ: ಜೋಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಜನ್ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ \$45ನಂತೆ ಎರಡು ಡಜನ್ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಡಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳ ಉತ್ತರ \$20 ಆಗಿತು.

ಸ: ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳು.

ಜೋ: ಒಂದು ಡಜನ್‌ಗೆ \$45 ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಡಜನ್‌ಗೆ \$45. 45 ಮತ್ತು 45 ಕೂಡಿದ್ದರೆ 80. 100ರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಡಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ 80 ಹೋದರೆ ಉಳಿಯುವುದು 20.

ಸ: ಅಂದರೆ 45 ಮತ್ತು 45 ಕೂಡಿಸುವಾಗ...?

ಜೋ: 80 (ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಎಂಬತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂಪಡೆಯುವಳಂತೆ)

ಸ: ಖಂಡಿತವಾಗಿ?

ಜೋ: ಇಲ್ಲ. 90.

ಸ: ಹಾಗಾದರೆ ಉತ್ತರ.

ಜೋ: 10.

ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ, ಅವಳ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ವಿಧಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೂಡಿ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತದಿಂದ ಕಳೆದರೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವಳು ಮಾಡಿದ ಒಂದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದರೆ ಆ ಎರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು. $45+45=80$. (ಅದನ್ನವಳು 100ರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಕಳೆದಿದ್ದಳು) ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು ಅವಳ ಮುಗ್ಧತನವಷ್ಟೆ. ಅವಳ ಉತ್ತರವನ್ನು (ಸಂಖ್ಯೆ) ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ತಕ್ಷಣ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಿದಳು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಅವಳ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಪರಿಹಾರದ ಕ್ರಮವೂ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನವಳು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಜೋನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸೋತಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತಾಸೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು - ಅವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಂದರ್ಶನವು ಮಗುವಿನ ವಿವಿಧ ಆಲೋಚನಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ವಾಸ್ತವತೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ನೈತಿಕ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರಗಳು. ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕನ ಒಂದೇ ಮಾದರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಗುವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಂದರ್ಶನದ ಈ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಗುಣವು ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಒಂದು ಮಾಪನದ ಯಂತ್ರವಾಗಿ/ಸಾಧನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಕನು ಸಾಧಾರಣ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ತಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಕ್ಕಳ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ಸಂದರ್ಶಕನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಖ್ಯಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊಸತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು/ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಕೇಳಬಹುದು. ಮಗುವಿನ ಶಾಬ್ದಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು

ತೆರೆದಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಕ ಮಾಡಬಹುದು. ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಸಂದರ್ಶನವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿಷಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ (ಸರಳವಾಗಿ) ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಗುವಿನ ಸಂದರ್ಶನದ ಒಂದಂಶವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದರೆ ಸಂದರ್ಶಕ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಪ್ರಾಖ್ಯಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಶೋಧಕ (ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಅವನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ) ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಗುವು ಯಾವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಸಂಶೋಧಕ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಗುವಿನ ಮಾತು ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಸಂಶೋಧಕನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕನ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತೀಕರಣವು ಮಗುವು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಂದರ್ಶನದ ನಿಯಂತ್ರಣವು ಒಮ್ಮೆ ಸಂಶೋಧಕನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮಾಣಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಪರೀಕ್ಷಕನ ವರ್ತನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಗಿಯಾದ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೇರುವುದರಿಂದ ಮಗುವಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ನೇರ ಮತ್ತು ...ಚಿತಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಪರೀಕ್ಷಾ ರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಅದರ ನಿರ್ಮಾಪಕ ಯಾರೊಬ್ಬನಿಗೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಂಟೋ ಅವನು ಮೊದಲೇ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಂದರ್ಶನವು ಪ್ರಮಾಣಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಗೌರವಾದರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ನೈತಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಶೋಧಕ ಅವನು ಸಂಶೋಧಕನೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಚಿಕಿತ್ಸಕನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಗುವಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಂದರ್ಶನದ ನೈತಿಕತೆಯ ಅನುಸಾರ

ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ "ತಪ್ಪು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆ ತಪ್ಪಿನ ಹಿಂದಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂದರ್ಶಕ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಇತರೇ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ ನಮಗೆ ಗೆಲುವು ಸೋಲುಗಳ ಅಂಕಪಟ್ಟಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಇಂತಹ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಮಗುವಿನೆಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ, ಮಗುವು ಸಹಜವಾಗಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು, ಸಂಶಯಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಇಂತಹ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಸಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಲಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಈ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ.

ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಪ್ರಮಾಣಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ನೈತಿಕತೆಯು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷಕ ಯಾವಾಗ "ಆಟ ಆಡುವುದು" ಅಥವಾ ತಿಳಿಯಾದ ಸಮಯ ಎಂಬಂತೆ ಹೇಳಿದರೂ ಮಗುವು "ಇವನು ನನ್ನ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದೇ ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮಗುವು ತಪ್ಪು ಉತ್ತರಕ್ಕಿಂತ ಸರಿ ಉತ್ತರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಉಂಟು ಮತ್ತು ಅದು ಅಸಹನೀಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಪರೀಕ್ಷಕನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಇಂಥಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಇರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕಿತ್ತಾ ಸಂದರ್ಶನದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮೂಲ

ಚಿಕ್ಕಿತ್ತಕ ಸಂದರ್ಶನವು ತನ್ನ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಫ್ರಾಯ್ಡ್, ಪಿಯಾಜೆ ಮತ್ತು ವೈಗೋಟ್ಸ್ಕಿಯವರಿಂದ ಪಡೆದಿದೆ. ಸಂಜ್ಞಾನ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದವು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸುವಂಥವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಫ್ರಾಯ್ಡ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ನೈಜತೆಯ ರಚನೆಯನ್ನು - ತೆರೆದಿಡಲು ಸಡಿಲ ಕೌಶಲ್ಯವುಳ್ಳ "ಚಿಕ್ಕಿತ್ತಾ ಸಂದರ್ಶನ" ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಪಿಯಾಜೆಯ ಅಂಬೋಣ. ವೈಗೋಟ್ಸ್ಕಿಯವಾದ, ಮಕ್ಕಳ ಆಲೋಚನೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಬೇಕು; ಅದು ಮಕ್ಕಳ ಪವರ್ಧಮಾನ ಸಂಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಪನಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಒಳಗೊಳ್ಳಬೇಕು.